

Передплата

«РУСЛАНА» вноситься:

в Австрії:

за чл. рік . . . 30 пер.
в п. року . . . 10 пер.
за чверть року . . . 5 пер.
за місяць . . . 1-70 пер.

За границю:

чл. рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Щодня по 10 сот.

РУСЛАН

«Бареш ми отъ і думу ми вяреш: а не вольмеш мплостя і віри не вольмеш,
бо руске ми сердце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що для крім неділі і руских свят о 5¹/₂ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дзюбровского (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напереді застережені.— Рекламації неопечатані вільні від порта.— Оголошенія звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесенія по 30 сот. від стрічки.

Рускі послы в літній сесії нової державної ради.

(+) Виборча реформа, котрої руский нарід рішучо домагав ся, на котру покладав великі надії, принесла єму неперечно значні успіхи. Вправді в переведенню виборчої ординації значно вкорочено права руского народу всякими виїмковими постановами уложеними з окрема для Галичини, як що до числа мандатів, так і що до розділу виборчих округів. Одначе при всім тим таки поведо ся Русинам в Галичині з 28 для них призначених мандатів здобути 27, а на Буковині 5, так що руский нарід вибрав разом 32 послів. Числово отже на 516 послів у новій раді є становище руских послів далеко кориснійше, як в попередній, де 10 руских послів було на 425. Але з руских округів вийшли так ріжнородні що до національно-політичного і суспільного становища представники, що не поведо ся утворити одноцілого руского клубу, хоч такий оклик голошено в часі виборчої боротьби. Передовсім два рускі соціялісти, Остапчук і Вітик, не вступили до руского клубу а до соціал-демократичного союзу. Всі інші з руских округів вибрані послы утворили руский клуб, хоч в дійсности він є союзом п'ятох москвофілів, 16 галицьких націонал-демократів (давних народців і давних радикалів, що злучили ся під націонал-демократичним прапором), 5 буковинських народців, 3 галицьких радикалів і одного самостійного, котрий прилучив ся до націонал-демократів (Старух).

Неодноцілість руского клубу виявила ся зараз в самім почині при єго завязанню в укладі програмової заяви і назві клубу та в закриванню і промовчанню дійсних змагань кожної з тих груп, котрі зєдинили ся в сїм союзі. Сама назва клубу „руский, малоруский, український клуб“ дала привід до баламутства і невдоволення серед рускої суспільности і дневникарства і довела до того, що послы Марков і Глібовицкий заявили себе прилюдно і рішучо в посольській палаті представниками не руского але московского народа і вступили з клубу, а москвофільська «Русская Рада» і виборча єї організація визвала на москвофільським вічу 15. марця і трех інших москвофільських послів виступити з руского клубу а утворити окремиї клуб для о-

борони інтересів московської народности в державній раді.

Крім того виявили ся засадничі ріжниці також між націонал-демократами а радикалами в оповіщеній клубом програмі, до котрої рускі радикали клубові додали свої окремі домаганя схожі зовсім із змаганями соціялістів, а нема сумніву, що значна часть клубових націонал-демократів, котрі давнійше з радикального табору перейшли під націонал-демократичний прапор, стануть також за тими домаганями радикалів, скоро би лише они виринули на дневнім порядку і се може стати приводом до нового внутрішнього пересиленя в клубі.

З почином нової сесії державної ради вступали рускі послы з горячими бажаннями, з великими надіями, розбудженими в значній части ними самими, на нову видівню політичну. Ще перед відкритєм державної ради і на вічах і в дневникарстві деякі рускі послы заявили, що они будуть лучити ся в державній раді з німецько поступовими сторонництвами і иншими вольнодумними живлами і сподівали ся на основі висліду виборів, що в державній раді утворить ся т. зв. поступово-вольнодумна більшість. Сподівали ся отже рускі послы з огляду на се, що до нової палати вийшло також значне число консервативних заступників, з тими вольнодумними і поступовими живлами утворити парламентарну більшість і бути т. зв. язичком у вааї.

Покладаючи великі надії на таку вольнодумно-поступову більшість парламентарну, сподіваючись найти підпору особливо у німецьких поступовців, виступили рускі послы з ріжними домаганями національними, політичними і культурними в численних внесенях, в промовах, в інтерпеляциях і в пропамятних п.сьмах до правительства і в тім напрямі розвинули живу діяльність. Одначе з промов руских послів лише річ д-ра Олесницького а в части і д-ра Костя Левицкого зробили поважне вражінє, коли тимчасом промови пп. Будзиновского і Трильовского не лише не призднали клубови прихильників в палаті, а навпаки відвернули многих з поміж тих, котрі відносили ся приязно до Русинів, так що н. пр. навіть німецькі поступовці в розправі над внесеннями про галицькі вибори голосували проти Русинів а н. пр. за внесенем Трильовского, щоби отворити розправу над відповідю міністра Кляйна, найшло ся ледво около 70 голосів (отже й не всі соціялісти підперли).

Як ми вже при иншій нагоді зазначили, зложила ся парламентарна більшість зовсім инша, як спершу сподівали ся рускі послы, а руский клуб опинив ся відокремленим, як се навіть признає В. Б(удзиновский) в «Ділі», як се признав і п. Василько в недавній промові на Буковині, так що навіть на піддержку соціалістичного союзу не все можуть числити рускі послы. Се відокремлене руского клубу проявило ся також в тім, що правительство не сповнило ніякого з домагань руского народу поставленого послами а збуло їх звичайними обіцянками, що розгляне сї домаганя. Навіть буча виправлена при виборі віцепрезидента Старжиньского скінчила ся нічим, бо рускі послы згодили ся на єго президентуру, щоби лише тоді він не президував, коли промовляти ме хтось з руского клубу. Вийшло отже на те, як предсказував п. Рѳманчук на бенкеті львівським послів, що поїхали gross und wild а опісля стали klein und mild. Нічого отже дивного, що як і N. fr. Presse зазначує з д. 25. липця, що Русини вельми невдоволені вислідом першої сесії, побачивши себе відокремленими від инших парламентарних сторонництв і неосягнувши ніяких придбань від правительства. Се признає також В. Б. в «Ділі», що на національні здобутки числити не можемо, а закриває сю невдачу надією на економічні здобутки, вказуючи на односторонне ухваленє ювілейного фонду на обезпеченє від старости і неспроможности до праці, хоч се внесенє підняли на глум соціалістичні послы а їм також притакував національно-демократичний дневник. Невдачу свою намагають ся рускі послы закрити визваннями на вічах посольських до найострійшої опозиції, одначе чи она принесе инші як дотеперішні здобутки, побачимо небавом.

Задачі християнської суспільности а передовсім духовенства в суспільно-політичній справі.

(Дальше).

До розбудженя і захованя життя релігійного служать також релігійні братства і релігійні товариства. У нас Русинів вплив на серця християн через сї братства так якби не знаний. Нас, руских сьвящеників, не втягнуто до того пере-

свідчення, що брацтва се права рука священика. Нам попросту за часів семінарицьких ніхто і словом не вказав на вагу брацтв, як взагалі і в дечім многим потрібнім для будучого священика, вишли ми без жадних вказівок, без жадного підготованя.

Жадна парохія не повинна обходити ся без релігійного брацтва, але брацтва живого, діяльного. За много брацтв в одній парохії не повинно творити ся і добре би було, аби різнородні брацтва можна мати по сусідних парохіях. Ті стоваришеня ведені відповідно мають значне соціальне значінє. Оно не відразу кидає ся в очи; оно єсть в сути річи духове, полягає на спільности духових дібр. Ідеальний духовий комунізм єсть підставою кожного брацтва. Спільність заслуг, сільність молитов, розвиває почутє братерства. То почутє спільности треба як найбільше плекати. Не кінець на тім. Можна пійти ще оден крок дальше, а в нічім не змінити сути брацтва. До милостині духової можна долучити милостиню тілесну. І тілесна милостиня єсть річию духовою. Малі добровільні жертви зібрані при відповідній спосібности, можуть служити до того, аби бути запомогою в змислі любови християнської. Можна ними помочи в пору, без розголосу, там, де нема иншої помочи, або инша поміч була би прикра. Як не потребують помочи члени брацтва, можна деінде добро висвідчити. Також членів брацтва втягати до того, аби особисто помагали ближнім, заохочувати, намовляти в хвили відповідній, піддавати. Як взагалі християнська любов має і за наших часів ожити, так як за часів перших християн, то не досить о тій любови голосити з проповідниці, не досить єї огранічити до офіційальної колекти, але треба народови дати спосібність через жертви цілком добровільні, хотий би і найменші, причиняти ся до свідчення значних добрих учинків. Треба при тім здавати рахунок з їх дарів, а переконанєм ся, як скоро офірність буде зростати.

Ще одна діяльність соціальна брацтв єсть великої ваги. Їх можна ужити до розширення житя релігійного. Члени брацтва не тільки самі мають сповняти чинне християнське житє, але і других до него спонукувати. Не тільки самі учащати до церкви, але і других заохочувати. Не тільки самі учити ся катехізму, але і для других бути катехістами. Не тільки самі учащати до св. Тайн, але і других заохочувати. Ті зобовязаня можна чейже вложити на членів брацтв в якійсь формі, а тогди они стануть заступниками священика, єго найщиршими помічниками, єго правою рукою. Кажуть, що деякі брацтва вносять роздор в парохію. — Тільки зле ведені брацтва можуть внести роздор в село. Брацтва, подібно як місії, се щойно початок праці. Ціль остаточна єсть, аби брацтва і парохія зілляли ся в одно т. є. житє релігійне брацтва запанувало в всіх членах громади.

Безконечної ваги єсть наука і вихованє молодіжи. Під тим зглядом було дуже много занедбаня в давних часах, не много ліпше діє ся і тепер; бодай не

всюди. Ми ще все за мало уваги звертаємо на се. Перше з ряду місце займає наука катехізму в церкві і в школі. Вся пильність, запал, старанність пароха і катехита повинна звернути ся на сю справу. Она повинна бути заразом найважнішим средством до розбудженя релігійного житя і утрєвалєня релігійних почувань. Треба однак старати ся не тільки о само витверженє на память правд релігійних для попису, але ще більше о вихованє діточих душ. Треба в першій мірі звертати бачну увагу на ретельне релігійне почутє, мисленє і на звертанє волі до доброго.

Дуже много парохій знаходить ся ще у нас, де діти не знають молитов, не уміють перекрестити ся, де вихованє цілковито занедбанє, молодіж цілковито здичіла. З черги переходжу на третю парохію (згадую се з свого досвіду), в котрій запушенє релігійного вихованя, всїлякого научаня дітий трєвало не відліт, але майже від цілого столїтя, де ніколи не було ні катехізації, навіть вечірні не було. Так вирости покоління цілі в многих, дуже многих парохіях. А як у нас поміж свїцкою інтелігенцією завважати можна переважно релігійний нігілізм, як не можна майже знайти інтелігента руского, котрий би мав бодай слабе почутє релігійне, мало котрий толєрантно відносить ся до релігії, то хто знає, чи в першій мірі не поносять вини давнійші катехити середних шкіл. Знов з власного досвіду міг бим дещо сказати про релігійне вихованє в тернопільській гімназії. Катехит Ц. був з переконаня православним, а не католиком, по нїм К. не мав жадного впливу на вихованє молодіжи. Терором, неприступністю, строгістю і за великими вимаганями, зразив собі молодіж. Многі єго сердечно ненавиділи. А такі типи переважно лучали ся, хіба ще додати оден тип катехита, котрий попросту ніколи нічого не учит, нічого не вимагає, як С. в Б. Не секованє учеників обтяжає їх память до неможливости, ані поліційне доношенє про найменчі діточі похибки, але сердечне занятє ними, батьківське ведєнє їх поміж покуси, основне висвітленє їх сумнівів, щирє серце спочуваючє їх молодечим душевим болям, ведєнє їх до пізнаня і полюбленя ідеалу Правди і Справедливости, се прекрасна задача катехита шкіл середних. До того треба і много відомостей а ще більше серця. На жаль у нас до послїдних майже часів була катехізація в школах середних і школах народних в цілковитім майже занедбаню. Ще висше отже як сама наука молодіжи стоїть вихованє дітий. В соціальнім напрямі треба дитину вправляти і виховувати до чинної любови ближнього. Не треба виконуваня сеї любови лишати аж на пізнійший вік дитини. Отже не тільки словами, але і ділами треба волю дитини звертати в тім напрямі. Малі якісь жертви, малі сотикові добровільні датки на добродійні ціли можна і між дітьми зарядити. Ті жертви повинні бути цілком добровільні і походити з власних діточих ошадностей, відмовленя собі приємностей і т. д. При тім можна заохочувати, аби богатші давали жертви за убогих. Милостиня се обяв любячого

серця, а після звичайного психічного правила, кождий нахил душевний через вправу скріпляє ся і ростє. Тому памятаймо добре на девізу: «Чая молодіж, сего будучність».

Не тільки діяльність брацтв церковних, але і практична діяльність всяких свїцких стоваришень може стати заборолом против навали соціалістичної пропаганди. Священики не повинні з засади відтягати ся від жадного товариства, котре не має впрост антирелігійних цілий. Доки священик в стоваришеню займає якесь поважанє, а бодай толєрованє становиско, доти можна мати надію, що оно не буде соціалістичне. При тім має священик нераз спосібність до поученя не впадаючого в очи, котре часто більше помагає, як офіційальне поученє. Тільки цивільної відваги троха, щоби не ховати своїх переконань під плащик «лібералізму», так звичайно, на жаль, поміж нашими свїццями. Так само повинен священик брати участь в ріжних зборах, вічах, нарадах, щоби з одної сторони дати доказ, що добро загальне, добро люду не менше єго обходить, як мужів соціалістичних, з другої сторони своєю участію, своєю присутністю перешкодити підпольним, підступним нападам, зглядно дати їм належиту відправу.

Де в товариствах свїццями мають який вплив, треба старати ся, щоби житє товариств було ведєне в напрямі практичнім. Крім відчитів, промов, зборів, плаченя вкладок повинні збори мати якусь реальну користь з належаня до товариства. Повинні діставати фахові поученя в своїх заводах, а також правну пораду і поміч. З другої сторони члени товариств повинні мати певні зобовязаня що до чесного, характерного поступованя на зверх. Своім житєм мусять голосити славу і честь товариства, а се також буде не малою атракційною а заразом виховавчою силою.

Товариства запомогові, щадничі, позичкові повинні тішити ся нашою особлившою опікою. Они мають не тільки велику атракційну силу, але взагалі грають немалу ролю в розв'язці соціальної квестиї, причиняючи ся до злагожденя соціальних противностей.

(Кінець буде).

Вісти з Росії.

Револуційний рух розвинув ся найінтензивнійше і трєває найдовше в російській Польщі, раз тому, що там міст і промислових осередків найгустійше, а як звісно, найлекше о револуційну пропаганду між фабричними робітниками, а по друге також зі зглядів національного антагонізму. Однак польські народові демократи, які в першім ошоломленю рожевими надїями, взивали до оружного повстаня, пересвідчили ся скоро, що «глиняні ноги» за грубі, щоби їх перебив бровнінг і завернули з тої для власної суспільности небезпечної, а безвиглядної дороги. Тільки одні соціалісти держали ся уперто револуційної тактики, устроюючи замахы на урядові особи, рабунки державних кас і монополій та страйки в більших приватних підприємствах.

Особливо ті послідні доводили в Лодзі до братоубийчих борб між самими робітниками, а вкінці довели до того, що берлинські фабриканти рішили замкнути свої фабрики в Лодзі і тим способом оставили кільканайцять тисяч робітників без хліба і завтра. В сім скрутнім положеню робітники, охочі до праці вибрали депутацію, яка поїхала до Берлина, прирехала в імени робітників, що они стануть до праці на давних условинах і залишать всякі страйки, та упростила фабрикантів, щоби пустили наново в рух застановлені фабрики. По довгих заходах депутації осягнула свою ціль і фабрична діляниця Лодзі закишла знов житєм.

Та ось тепер знов соціялісти зааранжували генеральний страйк з днем 31. липня. Працює тільки часть робітників, виключно народоців, які опирали ся страйкови. Зразу стануло 26 фабрик, відтак внаслідок терору страйк розширив ся на 40 фабрик. Не обійшло ся без кровавих випадків. Курсуючі трамваї бомбардовано камінями і від куснів скла є ранених кількадесять осіб. Відтак в полудне увійшло кільканайцять агітаторів на центральну стацию і погрозою револьверів змусили здержати електричні машини. Трамвай ставув, склепи позамикано від рана. До вечера обняв страйк 32.000 робітників; в місті загальний переполох.

О год. 9. вечером на кількох улицах розлягли ся револьверові вистріли. Дано загалом коло 200 вистрілів — з якої причини, не відомо, як і не знає число ранених осіб. Хто міг, утік додому і замикав брами камяниць. Тільки стация ратункова була заєдно чинна. Терористи не цофались перед жадним насилєм, вимушуючи приступлене робітників до страйку. Нападаю на фабрики і стріляю до поодиноких робітників. Ось тільки один примір такого страшного терору: в середу вночі о 12. год. до мешканя робітника фабрики Познанського Кароля Пасинського увійшло трох незнайомих і в очах жінки і двоє дітей забили єго шести револьверовими вистрілами. Таких убийств було кільканайцять в Лодзі і околиці.

Мимо того всего страйк не удав ся. Не всі фабрики станули, деякі розпочали назад роботу, зараз на другий день, а як телеграми доносять, в п'ятницю працювано вже у всіх фабриках. Подвиг соціялістичної партії показав ся тільки простим вибриком, не маючим жадного оправданя, не бажаним зовсім робітничими кругами, на які ся партія звикла покликувати ся, а свідчить тільки про страшний терор і несовісність, з якими горетка соціялістичних верховодів відноситься до робітників, наражаючи їх на утрату хліба, на каліцтво і смерть.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— Календар. В неділю: руско-кат.: Марві Маг; римо-кат.: Домініка. — В понеділок: руско-кат.: Теофіля, Трофима; римо-кат.: Мат. Б. си. — Ві второк: руско-кат.: Бориса і Гліба; римо-кат.: Преображ, Госп.

— Атмосфера в рускім клубі прочищує ся! Двох москвофільських послів вже з него виступили, а третій висить в ній на волосочку. У вчерашнім „Галічаніні“ появили ся заяви пп. Короля і Куриловича, в яких перший доносить, що виступав з „русского“ клубу, а другий з „малорусского“. Що до о. Давидяка „Галічанін“ не сумніває ся про єго солідарне поступованє з иншими „рускими“ послами і жеде зїзду мужів довіряє зі стрийского округу виборчого, що має бути дня 5. с. м. На адресу своїх послів випишує тепер „Галічанін“ солідкі похвали і кидає камінь забути на всі „печальніи проишествія недавно минувшихъ дней“.

— „Земство“ про Шевченка. На останньому засіданю повітового комітету по справах земского господарства в Винниці на Поділю горячі дебати викликало питанє про те, чи асигнувати на протязі 5 літ по 200 карб. на поставленє памятника Т. Шевченкови. Предсідатель комітету гр. Д. Гейден „згоджував ся“, що український поет заслужив памятника, але висловлював ся проти, бо члени комітету хоч і є представники народа, та не виборчі, а призначені, то через се повинні видавати гроші дуже обережно і тільки на місцеві потреби. Єго горячо підтримував мировий судия й поміщик п. Добровольский, який хотів навіть довести, що верства поправленої дороги далеко потрібнійша місцевій людности, ніж така „річ роскоши“, як памятник Шевченкови. Такеж приблизно плели й инші. Дуже встоював на тому, щоб асигнувати гроші, неперемінний член управи д. Лозинський. Але проте, коли предсідатель піддав внесене під голосованє, то воно й не пройшло. А тим часом, щоб показати, що винницькі земці — осьвічені люди, комітет постановив відкрити добровільну складку на памятник „відомому“ поетови. („Рада“).

— Вінчанє п. Стефана Тарасович-Білинського, уківч. богослова, з п-ною Іреною Струсевич, дочкою о. Александра і Наталії з Волошинських Струсевичів відбуде ся дня 6. серпня 1907. р. о год. 6. вечером в парох. церкві в Завадові, почта і телеграф в Немирові, стация заліз. Яворів або Любачів.

— Нові здобутки в області хемії. В середних віках альхіміки ломали собі голови над винайденєм „фільософичного каміня“, при якого помочи могли би витворювати золото і инші шляхотні металі з нешляхотних. Колиж викрито, що тіла складають ся з первнів, яких до недавня знано около 70, перевелись альхіміки зі своїми двоглядними мріями, а розвій хемії поступав нормальним шляхом. Аж тепер знова найшов ся учений хемик в Англії, який в своїх дослідах дійшов до такого погляду, що знані первні не є первнями, бо дадуть ся розложити на инші складові части, а ті знова на инші ітд. ітд. і колиб удало ся дійти до протопервнів, тоді можна би витворювати з їх злуки кожде тіло, а тим самим і шляхотні, тепер дорогі металі і каміні. Вже після того, як французским ученим Кюрі пощастило знайти новий первень — „рад“, — в поглядах хемиків зробив ся чималий переворот. Як відомо, сей новий первень випускає з себе т. зв. „проміня рада“, які й почав досліджувати англійський хемик — Рамсай. Єго досліди показали, що се „проміне“ — власне кажучи, є струмочки малесеньких материяльних часток, у яких містять ся новий первень — „гелій“, котрий значно відрізняє ся від рада своїми првкметами. Таким способом на думку Рамсая, „проміня рада“, виходючі з него, розділяє ся і витворює новий первень; сей факт порушує теорію неподільности простих первнів, яку, між иншим, обстоював і російський учений Менделєєв. Працюючи далі у сім напрямку, Рамсай досягнув ще більш несподіваних наслідків. Виявилось, що коли збирати „проміне рада“ у воді, то робить ся ще новий первень — „неон“ (газ). Колиж замість води взяти розтвор сінього каменя (мідяного купервасу), то стає третій первень — „аргон“. Алеж саме дивне те, що, коли з розтвору мідяного купервасу, в яким зібрано „аргон“, — відділити мідь, то в розтворі лиша-

ють ся три, давно відомі, первні — калій, кальцій та літій. Тобто виходить, що тим або иншим способом з одного первня можна буде зробити другий, третій і т. д. І таким чином колишня мрія альхіміків перестав бути безпідставною фантазією і неначеб то перетворює ся в дійсність.

Рамсай ще не оублікував усіх подробиць своїх дослідів, він тільки зазначив здобуті результати в англійским науковим журналі „Nature“ в загальних рисах. Але, як кажуть, се такий совісний і певний учений, що не повірити єму не можна. Тим більше, що в останних числах німецких газет зазначає ся аналогічні вісти: в лабораторії берлинського університета, незалежно від праці Рамсая, перетворено недавно знайдений первень п. Кюрі новий „поліпій“ у инший. Сі досліди потвержують теорію Рамсая. Але, розуміє ся, треха ще дуже багато праці, щоб її, як слід, вияснити. І от, може бути, що в недалекій будучині сі дивні досліди дадуть несподівані наслідки як для науки, так і для життя. Для життя найголовнійшим наслідком сих здобутків науки буде те, що люди знайдуть способи перетворювати нешляхотні металі в шляхотні. Тоді звичайно й золото, й срібло загублять свою цїну, а инші потрібні та коштовні річі, які тепер добувають ся з величезним трудом, тоді виробляти муть ся по фабриках з тих річей, які тепер не мають цїни і добувають ся дуже легко.

— Дрібні вісти. Начальний директор галицких почт і телеграфів Іван Любич Сеферович виїхав на кількатижневу відпустку. Заступство обняв старший радник Людвик Пікор. — Буковинський сойм збере ся дня 14. вересня на чотири-тижневу сесию. — Против мундурів учеників середних шкіл заявив ся природописно-лікарський зїзд у Львові. На основі реферату д-ра Немца порішено резолюцію, що мундурки є негігієвічні та що треба установити комісію з педагогів, лікарів і артистів, котра придумала би зреформовану одіж гігієвічну для учеників.

Опозиції.

— Дальший репертуар руского народного театру в Белзі. Саля „Народного дому“. Початок 8. вечером. Білети продає торговля ч. Окпиша.

В неділю 4. серпня „Маруся Богуславка“ історична драма зі співами М. Старидкого.

Ві второк 6. серпня послідне представленє „Катерина“ опера в 3 діях Аркаса.

— Концерт в Любіню. Завтрішної неділі о год. 8. вечером відбуде ся в Любіню (коло Львова) вокально-музыкальний вечер, в яким бере участь артист-тенор варшавської опери п. Николай Левіцкий і відспіває між иншими пісню Остапа Нижанковського: „Минули літа молодії“ автором єму посвячену і о. Матюка „Веснівку“. — Відїзд з головного двірця залізничного у Львові до Любіня о 2:10 і 4:30 по полудни, а поворот до Львова 11:50 вночі. Поворотна карта їзди до Любіня коштує 1:30 К.

— Зі Старого Самбора. Ві второк дня 6. с. м. відіграють члени Читальні „Просвіти“ в Старім Самборі штуку Івана Франка „Украдене щастє“ драму в 5-ох діях. Просимо о численну участь. — Виділ.

Наука, штука, література.

— Привезено зілля з трох гір на весіля. „Молода Муза“ ч. 5. Одноднівка видана з нагоди вінчаня Володимира Бирчака. Ст. 16, 8^о; цїни 40 сот.

Зміст: Незнаний автор: Людова пісня; Петро Карманський: Над морем; Остап Луцький: Коли сонце світить; Михайло Яцків: За горою; Стефан Чарнецький: Evive la vie! Василь Пачовський: Іду як той ангел по филі; Сидір Твердохліб: Діссонанс; за Словацьким: В Швайцарії; Олека К-ич: Процала в сні.

Телеграми

з дня 3. серпня 1907.

Париж. З Танжеру доносять, що в Казаблянка в Мароко убили місцеві Каблї десять чужинців, а їх тіла вкинули в море. Кружляк „Gallilée“ виїхав до Казаблянка забрати всіх інших чужинців, а кілька французьких павцирників виїхало на мароканські води. Убийства мали політичний підклад, а се, невдоволене з заведених в Мароку європейських порядків.

Париж. Echo de Paris доносить, що число убитих в Казаблянка європейців є далеко більше, як спершу думано. Загалом убито 7 Французів, 3 Іспанців, 4 Італійців і 1 робітника незнамого роду.

Сеуль. В часі зміни престолоа погубило 60 Корейців, а 40 Японців. 3.000 корейського війська дало ся добровільно розозружити, а ли-

ше около 100 жовнірів утїкло з оружем в гори і они є пострахом Японців.

„Народна Гостинниця“ приймає чотирох хлопців на практику: Одного до готелю а одного до реставрації зараз і двоє до реставрації від дня 1. жовтня с. р. — Дирекция.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали 2. серпня: Ол. Третяк з Кракова, Ів. Герасимович з Бродів, Мик. Орелецький з Лужан, Ал. Строцький з родиною з Отинії, Ів. Яремчук з Шил, о. Арк. Гуглевич з женою з Хмелиск, Опольський з родиною з Черновець, Сохадцький Ал. з женою з Сіняви.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. серпня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлень. В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

ЗАМКНЕНЄ РАХУНКІВ Товариства Взаїмних Обезпечень в Кракові.

Рахунок доходів і страт з ділу житєвого за час від 1. січня 1906. до 31. грудня 1906. р.

РОЗХІД.

ПРИХІД.

		К.	с.	К.	с.			К.	с.	К.	с.
I.	Виплати платних забезпечень і рент менше удїл товар. контрасекур.	2,633.491	23	2,481.702	38	I.	Перенесенє фондів з попередного року менше удїл товар. контрасекур.	29,419.731	68	28,121.374	30
II.	Виплати за викуплені поліси менше удїл товар. контрасекур.	301.413	55	299.554	38	II.	Резерва на виплату неуправильнених шкід з попередного року менше удїл товар. контрасекур.	414.683	67	389.283	67
III.	Дивіденда обезпеченням виплачена			136.612	11	III.	Зібрані премії менше удїл товар. контрасекур.	4,477.127	61	4,372.070	33
IV.	Загальні видатки заряду			807.590	40	IV.	Прихід з льокації капіталів	105.056	98	1,454.226	32
V.	Відписи і інші видатки			168.288	69	V.	Інші приходи			53.368	61
VI.	Резерва на біжучі виплати шкід менше удїл товар. контрасекур.	448.961	88	444.961	88						
VII.	Став фондів з кінцем рахункового року менше удїл товар. контрасекур.	30,954.590	88	29,661.876	04						
VIII.	Зиск	1,292.714	84	389.737	65					34,390.323	53
				34,590.323	53						

Рахунок білянсу з ділу обезпечень на жите з днем 31. грудня 1906.

ЧИННИЙ СТАН.

ПАСИВНИЙ СТАН.

		К.	с.	К.	с.			К.	с.	К.	с.
1	Запас касовий			46.908	09	1	Резерви зисків, капіталів			2,785.278	52
2	Розпоряжальні належитости в кред. інституціях і касах щадничих			334.478	04	2	Фонд на ріжницю курсів			99.812	56
3	Реальности			300.000	—	3	Резерва і перенесенє премії			26,631.722	52
4	Вартісні папери після курсу з дня 31. грудня 1906			8,290.605	53	4	Резерва на неуправильнені шкоди			444.961	88
5	Позички гіпотечні			9,613.773	23	5	Фонд негібраної дивіденди			145.062	44
6	Позички на власні поліси			3,657.693	98	6	Сальда пасивні рахунків з товариствами контракураційними			48.133	54
7	Позички стоваришеням			7,804.718	74	7	Ріжні вірителі			877.356	61
8	Позички обезпеч. на застав платні			905.690	03	8	Ріжні кавці			15.334	51
9	Сальда чинні рахунків з товариствами контракураційними			4.876	37	9	Фонд емеритальний аквізиторів ділу житєвого			105.011	98
10	Залеглости в агенціях і філіях			430.153	53	10	Зиск			389.737	65
11	Ріжні довжники			138.185	16						
12	Ефекти кавційні			15.334	51					31,542.411	21
				31,542.412	21						

Краків, дня 31. грудня 1906. р.

ДИРЕКЦИЯ:

КОМІСИЯ РАХУНКОВА:

М. Гараніх.

Ігнатий Глажевский.

Пашковський.

Др. Конст. Ліповський.

Ст. Дидинський.

Др. Стефан Скішинський.

Начальник ділу обезп. на жите:

Начальник бюро рахункового:

Едвард Шанцер

А. Шишневич.

правительственно автор. технік асекураційний.

Поділ зиску.

		Відділ огнев.		Відділ град.		Відділ житєв.	
1	Дивіденди	1,097.409	80	82.558	47	180.800	12
2	Вивінованє фондів	103.244	38	77.901	05	208.937	53
	Разом	1,200.654	18	160.459	52	389.737	65